

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 427.

Anden Session.

110de Møde.

Torsdagen den 13de Marts.

(Forts.)

Scherning (fortsat): Jeg holder mig overbevist om, at det kun er en ganske simpel Forvaltningsforanstaltning, at det er en Maade at gjøre Forvaltningen simplere og derved mindre kostbar. Naar den yrede Minister igaar har meent, at man skulde beholde under Underviisningsministeriet — saaledes har jeg idetmindste forstaaet ham — disse Eiendomme og Indtægter, for at man ikke skulde tabe deres Formaal af Sigte, for at man ikke skulde komme til at anvende dem til andre Formaal, saa er dette for mig en Grund mere, for at flytte dem derfra; thi det er en Levning af et System, som har existeret i mange Retninger, men som efterhaanden er blevet ophævet, og hvorfra kun denne Deel er bleven tilbage som en betydelig Stump. Tidligere have Indtægter i alle Retninger været directe anviste til Opkrævning af forskjelligartede Bestyrelser, saaledes at enhver har havt sit eget lille Finantsvæsen, sine egne Opkrævninger, sine egne Besiddelser, sine egne Capitaler. Fra dette System ere vi komne i andre Retninger, og de øvrige Ørene af Stats tjenesten ere ikke derved blevne slettere besørgede, og hvorfor skulde vi altsaa blive staaende derved alene for dette Forholds Vedkommende? Dersom man frygter for, at Bestyrelsen af disse Capitaler og dette Fordegs, ved at blive lagt ind under det almindelige Finantsvæsen, skulde faae en anden Anvendelse end den, de nu have, fordi man troer, at der anvendes for Meget i den Retning, hvori de nu anvendes, saa er der jo en Grund mere til at flytte dem derhen; holder man sig derimod for overbevist om, at det er den almindelige Anerkjendelse, at der ikke an-

vendes for Meget i denne Retning, saa vil jo Intet for Fremtiden blive forandret deri, ja, der vil maaskee endog blive lagt Noget til. Der blev igaar sagt af den yrede Minister, og deri giver jeg ham Ret, at den, som har en stor Forvaltning under sig, store Capitaler at anlægge, og ikke seer det fra Statens Side, maa søge at anlægge sine Capitaler paa den Maade, som er den beqvemteste, som er den sikreste for det vedkommende Institut, for den vedkommende Forvaltningsgreen; men, da Den har ligesaa stor Ret, som sagde, at saa store Staten tilhørende Capitaler burde anlægges med Skjonsomhed, for ikke alene at skaffe Sikkerhed for Indtægten, men ogsaa for at frembringe den til enhver Tid største Nytte, som disse Capitaler kunde frembringe, saa siger jeg, at heri er en Grund mere til at flytte Capitalerne fra den, som efter sin Stilling anerkjender at burde og maatte forvalte dem mere som en privat Besiddelse end fra det Standpunkt, hvorfra det som Stats eiendom vil blive forvaltet under Finantsvæsenet. — Altsaa, just fordi Underviisningsministeren har Ret i denne Henseende, og hans Modstander har ligesaa stor Ret, holder jeg for, at man bør flytte Bestyrelsen af disse Capitaler derhen, hvor det Hensyn, som ikke passer for Staten, ophører; thi derunder er det i Statens Interesse at inddrage dem, uanset den Mening, man kan have om den Bestyrelse, Underviisningsministeriet i den Henseende for Diebliffet vedkjender sig; derfor vil jeg stemme for, at denne Forandring indtræder. Underviisningsministeren gjorde opmærksom paa, at han havde saamange materielle Sager, saamange Gjæringer af saadan Art under sit Omraade, at han meente, at der maatte tages Hensyn dertil, saa at man, ved Besættelsen af Underviisningsministerens Post, maatte søge